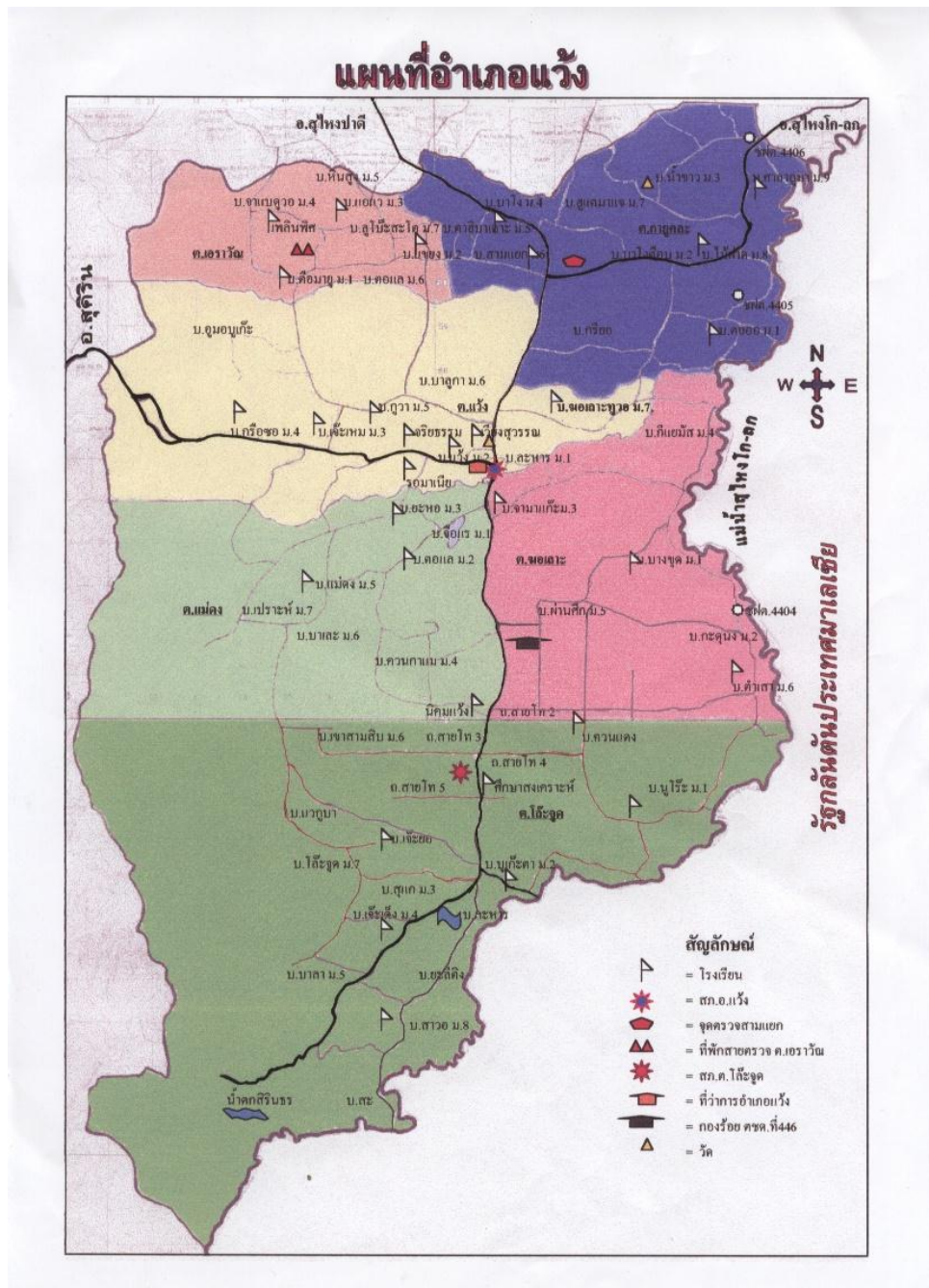

แผนที่อำเภอเวียง

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของอำเภอ

๑. ประวัติความเป็นมา

อำเภอแวง เดิมชื่อ “อำเภอโตะโม้ะ” ตั้งเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๔๕ อยู่ที่บ้านโตะโม้ะ หมู่ที่ ๓ ตำบลภูเขาทอง อำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาส ในปัจจุบัน แต่เดิมเป็นท้องที่ทุรกันดาร การคมนาคมใช้ทางเดินเท้า และช้าง ราษฎรชาวไทยและต่างประเทศมาตั้งบ้านเรือน เพื่อขุดแร่ทองคำอยู่เป็นจำนวนมาก คำว่า “โตะโม้ะ” เป็นคำพื้นเมืองแปลว่า ตำ ทิมหรือกระแทก

ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอโตะโม้ะ มาตั้งอยู่ที่ตำบลขอเลาะ ซึ่งอยู่คนละฝั่งคลอง กับที่ตั้งอำเภอในปัจจุบันและลดฐานะเป็นกิ่งอำเภอ ชื่อว่ากิ่งอำเภอปาโจ ต่อมาได้ยุบเลิกกิ่งอำเภอปาโจเป็นตำบลภูเขาทองในปัจจุบัน

ปี พ.ศ.๒๔๘๒ ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมายังตั้งอยู่ที่บ้านแวง ซึ่งเป็นที่ตั้งอำเภอในปัจจุบันและได้เปลี่ยนชื่อจากอำเภอโตะโม้ะ เป็นอำเภอแวง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖

มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอและนายอำเภอทั้งหมด ๔๓ คน

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ผู้ดำรงตำแหน่ง	
			ตั้งแต่	จนถึง
๑	หลวงวิเศษสุวรรณภูมิ (จินอาฟัด)	นายอำเภอแวง	๒๔๔๕	๒๔๕๑
๒	ขุนนิกรประชากิจ (เจะสาหรั้ง)	นายอำเภอแวง	-	-
๓	นายรีน อนันตเสนา	นายอำเภอแวง	๒๔๕๒	๒๔๕๒
๔	ขุนบริรักษ์ยะรังเขตต์ (เจะดาราแม)	นายอำเภอแวง	๒๔๕๒	๒๔๕๔
๕	นายเพชร	นายอำเภอแวง	๒๔๕๔	๒๔๕๔
๖	หลวงสมัคธรรการ (โนรี ศงสภาค)	นายอำเภอแวง	๒๔๕๕	๒๔๖๔
๗	นายชิต วิเศษสมิต	นายอำเภอแวง	๒๔๖๔	๒๔๖๕
๘	หลวงนรกิจกำจร (ขึ้น วรคามิน)	นายอำเภอแวง	๒๔๖๕	๒๔๖๗
๙	ขุนปราณีประชากร (สอวาง สวัสดิ์พงศ์)	นายอำเภอแวง	๒๔๖๗	๒๔๖๗
๑๐	หลวงวรศาสตร์เลขา	นายอำเภอแวง	๒๔๖๘	๒๔๖๘
๑๑	หลวงนรกิจกำจร (ขึ้น วรคามิน)	นายอำเภอแวง	๒๔๖๙	๒๔๗๑
๑๒	ขุนอำรุงประชากิจ (เชื้อ วงศ์ไทย)	นายอำเภอแวง	๒๔๗๒	๒๔๗๕
๑๓	ขุนผดุงประชากิจ (แซม โพธิ์ทัพพะ)	นายอำเภอแวง	๒๔๗๕	๒๔๘๒
๑๔	ขุนนรสุขประศาสน์ (จวน ณ นคร)	นายอำเภอแวง	๒๔๘๒	๒๔๘๓
๑๕	ร.ต.ต.กำแพง ไชยเศรษฐ	นายอำเภอแวง	๒๔๘๔	๒๔๘๙
๑๖	ร.ต.อ.หวน มุตตาหารัช	นายอำเภอแวง	๒๔๘๙	๒๔๙๐
๑๗	นายสุชาติ ศรีชะภา	นายอำเภอแวง	๒๔๙๐	๒๔๙๐
๑๘	นายสวาง บุญปัทมภ์	นายอำเภอแวง	๒๔๙๐	๒๔๙๑

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ผู้ดำรงตำแหน่ง	
			ตั้งแต่	จนถึง
๑๙	ร.ต.ท.แดง อธิธิชัย	นายอำเภอแฉ่ง	๒๔๙๑	๒๔๙๔
๒๐	นายแนม โรหิตโปการ	นายอำเภอแฉ่ง	๒๔๙๔	๒๔๙๖
๒๑	นายพร้อม เสนารัตน์	นายอำเภอแฉ่ง	๒๔๙๖	๒๕๑๑
๒๒	นายรีน ช่างสาร	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๑๑	๒๕๑๕
๒๓	พ.ต.เสี๋ยร แก้วนิทย์	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๑๕	๒๕๑๕
๒๔	พ.ต.ประโยชน์ สุดจินดา	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๑๕	๒๕๑๙
๒๕	ร.ต.หิรัญ ศิษฏโกวิท	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๑๙	๒๕๒๒
๒๖	นายบุญรงค์ นิลวงศ์	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๒๒	๒๕๒๔
๒๗	นายโชติ ชั่วชมเกต	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๒๔	๒๕๒๘
๒๘	ร.อ.วิวัฒน์ เรืองมณี	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๒๘	๒๕๓๐
๒๙	นายนิพนธ์ จรุงเกียรติ	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๓๐	๒๕๓๒
๓๐	นายปัญญาศักดิ์ ประเสริฐยิ่ง	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕๓๒	๑๔ มี.ค. ๒๕๓๓
๓๑	นายเสริมศักดิ์ โรจนสุวรรณ	นายอำเภอแฉ่ง	๑๕ มี.ค. ๒๕๓๓	๙ พ.ย. ๒๕๓๔
๓๒	นายสมโภชน์ นิลพันธุ์	นายอำเภอแฉ่ง	๑๑ พ.ย. ๒๕๓๔	๑ มี.ค. ๒๕๓๖
๓๓	นายอรชุนท์ นัยบ้านด่าน	นายอำเภอแฉ่ง	๑ มี.ค. ๒๕๓๖	๑๓ ก.พ. ๒๕๓๘
๓๔	นายเดชรัฐ สิมศิริ	นายอำเภอแฉ่ง	๑๓ ก.พ. ๒๕๓๘	๓๑ ต.ค. ๒๕๓๘
๓๕	นายพิฑูร กัลยาศิริ	นายอำเภอแฉ่ง	๑ พ.ย. ๒๕๓๘	๓๑ ต.ค. ๒๕๓๙
๓๖	นายบุญญวัฒน์ ชีช้าง	นายอำเภอแฉ่ง	๑๗ มี.ย. ๒๕๓๙	๑๙ พ.ย. ๒๕๔๒
๓๗	นายไชยยศ ธงไชย	นายอำเภอแฉ่ง	๒๙ พ.ย. ๒๕๔๒	๑๕ ธ.ค. ๒๕๔๕
๓๘	นายอภิรักษ์ ศักดิ์สนิท	นายอำเภอแฉ่ง	๒๓ ธ.ค. ๒๕๔๕	๒๔ ก.ค. ๒๕๔๘
๓๙	นายอนุวัฒน์ มณวิจิตร	นายอำเภอแฉ่ง	๒๕ ก.ค. ๒๕๔๘	๒๕ ธ.ค. ๒๕๔๘
๔๐	นายจำลอง ไกรดิษฐ์	นายอำเภอแฉ่ง	๒๖ ธ.ค. ๒๕๔๘	๗ มี.ค. ๒๕๕๐
๔๑	นายเถกิงศักดิ์ ยกศิริ	นายอำเภอแฉ่ง	๘ มี.ค. ๒๕๕๐	๑๒ ธ.ค. ๒๕๕๔
๔๒	นายสายัณห์ ชนะชัยวงศ์	นายอำเภอแฉ่ง	๑๓ ธ.ค. ๒๕๕๔	๘ พ.ค. ๒๕๕๕
๔๓	นายปรีชา นวลน้อย	นายอำเภอแฉ่ง	๒๑ พ.ค. ๒๕๕๕	๒๕ มกราคม ๒๕๕๘
๔๔	นายไตรทิพย์ สกุลประดิษฐ์	นายอำเภอแฉ่ง	๒๖ มกราคม ๒๕๕๘	

๒. คำขวัญอำเภอ

“ไม้งาม น้ำตก นกเหือก”

๓. ข้อมูลสภาพทั่วไปและการวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน

๓.๑ ลักษณะที่ตั้ง

อำเภอเวียงอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดนราธิวาส เป็นระยะทาง ๘๖ กิโลเมตร

๓.๒ เนื้อที่

อำเภอเวียงมีเนื้อที่ประมาณ ๓๔๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๑๗,๐๔๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๗๖ ของพื้นที่จังหวัดนราธิวาส

๓.๓ อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอสุไหงปาดี และ อำเภอสุไหงโก-ลก
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอตะเนาะแมเราะ รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอปาเสมัส รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอสุคีริน

๓.๔ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบเชิงเขา มีป่าเชิงเขา และลำห้วย หนอง บึงในบางพื้นที่ มีเทือกเขาสันกาลาคีรี และแม่น้ำสุไหงโก-ลก เป็นเขตแบ่งกั้นพรมแดนกับประเทศมาเลเซีย พื้นที่ส่วนใหญ่ ใช้ในการเกษตร จำนวน ๑๓๐,๖๙๓ ไร่

๓.๕ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม มี ๒ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ – เดือน เมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม – เดือน มกราคม

๓.๖ เขตการปกครอง

การปกครองตาม พ.ร.บ. ลักษณะการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ และ ตาม พ.ร.บ.

การกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑

ตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	อบต.	เทศบาลตำบล
๑.เวียง	๗	เวียง	เวียง
๒.โละจูด	๙	โละจูด	บูเก๊ะตา
๓.กายูคละ	๙	กายูคละ	-
๔.ขอเลาะ	๗	ขอเลาะ	-
๕.แม่ตง	๗	แม่ตง	-
๖.เอราวัณ	๗	เอราวัณ	-

๓.๗ ประชากรและครัวเรือน

อำเภอแวงมีประชากรทั้งสิ้น ๕๒,๒๔๕ คน แยกเป็น

ชาย จำนวน ๒๕,๘๔๕ คน

หญิง จำนวน ๒๖,๔๐๐ คน

จำนวนบ้านเรือน ๑๑,๙๙๘ หลังคาเรือน

จำนวนหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน จำนวนประชากร อำเภอแวง

ลำดับ ที่	ชื่อบ้าน	หมู่ที่	ตำบล	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร
๑	บุเกียธารง – ละหาร	๑	แวง	๕๑๐	๒๒๗๗
๒	ลูโป๊ะดาลัย	๒	แวง	๑๑๔๕	๓๖๓๒
๓	เจ๊ะเหม	๓	แวง	๔๕๘	๑๘๔๔
๔	กรือซอ	๔	แวง	๓๒๑	๑๕๔๔
๕	กัว	๕	แวง	๓๓๖	๑๕๕๙
๖	บาลูกา	๖	แวง	๓๔๘	๑๓๙๔
๗	ซอเลาะทวอ	๗	แวง	๒๖๖	๑๑๖๕
๘	ทะเลียนบ้านกลาง		แวง	๒	๑๐๖๐
๙	บางซุด	๑	ซอเลาะ	๒๕๗	๑๐๒๒
๑๐	กะดุนง	๒	ซอเลาะ	๑๕๔	๔๖๘
๑๑	จะมาแก๊ะ	๓	ซอเลาะ	๔๓๒	๑๗๑๔
๑๒	กีแยมัส	๔	ซอเลาะ	๑๐๑	๕๔๓
๑๓	ผ่านศึก	๕	ซอเลาะ	๓๔๓	๘๐๕
๑๔	ตำเสา	๖	ซอเลาะ	๓๐๑	๑๕๗๖
๑๕	ไอร์ปาเซ	๗	ซอเลาะ	๑๖๗	๗๖๓
๑๖	ตอออ	๑	กายูคละ	๒๗๒	๑๒๒๙
๑๗	บาโงตือบู	๒	กายูคละ	๒๓๖	๑๒๒๔
๑๘	น้ำขาว	๓	กายูคละ	๑๔๕	๔๓๘
๑๙	บาโง	๔	กายูคละ	๑๑๕	๖๓๓
๒๐	ตาฮิบาเดาะ	๕	กายูคละ	๑๓๗	๖๑๑
๒๑	สามแยก	๖	กายูคละ	๒๕๗	๑๒๒๐
๒๒	ฮูแตมาแจ	๗	กายูคละ	๑๙๗	๑๑๓๑
๒๓	ไม้ผาด	๘	กายูคละ	๒๓๐	๙๓๐
๒๔	ศาลาอูมา	๙	กายูคละ	๑๔๖	๔๐๙

ลำดับ ที่	ชื่อบ้าน	หมู่ที่	ตำบล	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร
๒๕	จื่อแร	๑	แม่ตง	๔๑๗	๑๕๘๑
๒๖	ตอแล	๒	แม่ตง	๑๖๐	๘๐๘
๒๗	ยะหอ	๓	แม่ตง	๓๔๙	๑๘๓๙
๒๘	ควนกาแม	๔	แม่ตง	๑๖๕	๗๔๑
๒๙	แม่ตง	๕	แม่ตง	๑๔๖	๖๕๘
๓๐	บาละ	๖	แม่ตง	๑๔๔	๖๕๗
๓๑	เปราะห์	๗	แม่ตง	๑๐๔	๕๓๐
๓๒	นุโระ	๑	โละจูด	๔๑๙	๒๑๑๘
๓๓	บูเกะตา	๒	โละจูด	๗๓๖	๒๗๑๖
๓๔	สุแก	๓	โละจูด	๓๓๐	๑๕๘๓
๓๕	เจ๊ะเต็ง	๔	โละจูด	๒๓๐	๑๒๗๑
๓๖	บาลา	๕	โละจูด	๑๖๙	๘๐๓
๓๗	เขาสามสืบ	๖	โละจูด	๓๘๕	๑๑๓๗
๓๘	วังกระปือ	๗	โละจูด	๑๔๗	๗๒๘
๓๙	สาวอ	๘	โละจูด	๒๒๔	๘๙๗
๔๐	ราชูพัฒนา	๙	โละจูด	๑๗๒	๒๗๐
๔๑	ทะเลียนบ้านกลาง	๐	โละจูด	๑	๓๗
๔๒	ตือมายู	๑	เอราวัณ	๒๒๗	๑๑๑๕
๔๓	แขยง	๒	เอราวัณ	๑๔๗	๖๓๘
๔๔	แอแว	๓	เอราวัณ	๑๗๐	๘๑๒
๔๕	จาแบดูวอ	๔	เอราวัณ	๑๐๕	๔๘๒
๔๖	หินสูง	๕	เอราวัณ	๑๐๑	๔๙๒
๔๗	ตอแล	๖	เอราวัณ	๙๔	๕๐๖
๔๘	ลูโป๊ะสะโต	๗	เอราวัณ	๑๐๐	๔๕๗

๓.๘ โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม ติดต่อกันระหว่างอำเภอและจังหวัด รวมทั้งการคมนาคมภายในตำบลและหมู่บ้าน โดยมีเส้นทางสายหลักดังนี้

- ๑) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๕๖ มะนังตายอ – อำเภอสุไหงปาตี ระยะทาง ๗๖ กิโลเมตร
- ๒) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๕๗ ตากใบ – สุไหงโก-ลก ระยะทาง ๘๓ กิโลเมตร
- ๓) เส้นทางเชื่อมต่อระหว่างตำบลและหมู่บ้าน เป็นถนนลาดยาง และถนนลูกรัง จำนวน ๕๐ สาย

การสื่อสารและโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๑ แห่ง
- บริการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ของ บริษัท ทศท. คอปเปอร์เรชั่นมหาชน จำกัดสาขาสุโขทัย จำนวน ๗๐๔ คู่สาย
- บริการติดต่อสื่อสารโทรศัพท์มือถือเคลื่อนที่ ในระบบ GSM และ DTAC
- มีหอกระจายข่าว ในตำบล และ หมู่บ้าน จำนวน ๑๐ แห่ง

การสาธารณสุข

การไฟฟ้า มีหน่วยบริการไฟฟ้า สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สุโขทัย-ลก หน่วยอำเภอวัง ซึ่งสามารถจ่าย กระแสไฟฟ้า ได้ครอบคลุมทุกตำบล และหมู่บ้าน

ภาวะเศรษฐกิจอำเภอเวียง

ด้านรายได้ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเช่น ทำสวนยางพารา สวน เงาะ มังคุด ลองกอง เป็นรายได้หลักในช่วงฤดูฝนหรือกรณีผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ประชาชนก็จะขาดรายได้ จำเป็นต้องมีการเสริมรายได้อื่น ๆ นอกจากนี้การไม่มีสถาบันการเงินในพื้นที่ เช่น ธนาคาร จะส่งผลให้เกิดปัญหาเงินทุนไม่หมุนเวียน ทำให้พื้นที่อำเภอเวียง ไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

๑. การประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ปศุสัตว์ ประมง

๑.๑ ภาคเกษตรกรรม

อำเภอเวียงมีพื้นที่ทางเกษตรทั้งสิ้น ๑๕๓,๙๐๖ ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร ๑๓๑,๘๔๒.๕๐ ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร ๑๓๐,๒๕๕.๕๐ ไร่ พื้นที่อื่น ๆ ๖๓,๑๔๐ ไร่

จำนวน	๔๖ หมู่บ้าน	
ครัวเรือนทั้งหมด	๑๑,๘๘๖ ครัวเรือน	มีประชากร ๕๐,๘๗๘ ราย
ครัวเรือนเกษตรกร	๘,๑๗๒ ครัวเรือน	มีประชากร ๑๘,๐๗๗ ราย
ครัวเรือนอื่น ๆ	๑,๗๑๔ ครัวเรือน	มีประชากร ๗,๓๕๕ ราย

พืชที่สำคัญ

- **ทำนา** เนื้อที่นาทั้งหมด ๑,๘๙๙ ไร่ เนื้อที่นา (จริง) จำนวน ๙๔๖.๒๕ ไร่ เนื้อที่นาร้าง ๙๕๒.๗๕ ไร่ ไม้ผล
- **ไม้ผล** มีเนื้อที่ปลูกไม้ผลทั้งหมด ๑๕,๗๓๖ ไร่ เป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้อย่างมากแต่ละปีให้แก่เกษตรกรเจ้าของสวน ไม้ผลสำคัญ เช่น ลองกองมีพื้นที่เพาะปลูก จำนวน ๗,๑๐๖ ไร่ เงาะมีพื้นที่เพาะปลูก จำนวน ๓,๖๑๔ ไร่ มังคุดมีพื้นที่เพาะปลูก จำนวน ๓,๐๙๓ ไร่ทุเรียนมีพื้นที่เพาะปลูก จำนวน ๑,๑๒๖ ไร่ สละมีพื้นที่เพาะปลูก จำนวน ๔๖๓ ไร่ และไม้ผลอื่น ๆ มีพื้นที่เพาะปลูก ๓๓๔ ไร่
- **ไม้ยืนต้น** มีเนื้อที่ปลูกไม้ยืนต้นทั้งหมด ๑๐๘,๕๐๐ ไร่ เช่น ยางพารา พื้นที่ปลูกจำนวน ๑๐๖,๔๑๕ ไร่ มะพร้าว พื้นที่ปลูกจำนวน ๑๒๐ ไร่ ปาล์มน้ำมัน พื้นที่ปลูกจำนวน ๑,๓๐๘ ไร่ และไม้ยืนต้นอื่น ๆ พื้นที่ปลูกจำนวน ๖๕๗ ไร่

- เนื้อที่ปลูกพืชไร่ทั้งหมด ๓๘๗ ไร่
- เนื้อที่ปลูกพืชผักทั้งหมด ๘๘๙.๕๐ ไร่
- เนื้อที่อื่น ๆ ๒,๘๔๓ ไร่

๑.๒ ด้านปศุสัตว์

อำเภอเวียงมีการเลี้ยงสัตว์โดยทั่วไป เช่น โคเนื้อ โคนม กระบือ สุกร ไก่ เป็ด แพะ แกะ ห่าน ส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อใช้ในการบริโภคในครัวเรือน ส่วนที่เหลือขายเป็นรายได้เสริมในครัวเรือน สายพันธุ์สัตว์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งให้ผลผลิตต่ำและขาดความรู้ในการบริหารจัดการเชิงพาณิชย์ที่เป็นสิ่งสำคัญ สำหรับชนิดของสัตว์เลี้ยงมีความผูกพันกับวิถีการดำรงชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม และประเพณี ซึ่งภาพรวมในการผลิต ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด โดยเฉพาะ โค กระบือ แพะ แกะ ต้องอาศัยการนำเข้าจากภาคกลางและจังหวัดใกล้เคียงเป็นจำนวนมาก ผลของการเคลื่อนย้ายสัตว์ก่อนให้เกิดโรคระบาดสัตว์หลายชนิดมาด้วย

๑.๒.๑ **โคเนื้อ** ส่วนใหญ่เป็นโคพันธุ์พื้นเมือง ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการต่างๆ มีเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อจำนวน ๑,๙๔๔ ตัว ส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อการจำหน่ายและบริโภคในครัวเรือน

๑.๒.๒ **กระบือ** มีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๒๒ ตัว

๑.๒.๓ **แพะ แกะ** ส่วนใหญ่เลี้ยงในเขตที่ประชากรนับถือศาสนาอิสลาม ทัวทั้งอำเภอเป็นการเลี้ยงแบบรายย่อย เพื่อประโยชน์ในการทำพิธีทางศาสนาอิสลาม และการบริโภค ที่เหลือจึงจำหน่ายเป็นรายได้เสริมการเลี้ยงเชิงธุรกิจมีน้อย จำนวนแพะจำนวน ๑,๙๕๐ ตัว และ แกะจำนวน ๕๐ ตัว

๑.๒.๔ **ไก่** เกษตรส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อบริโภคในครัวเรือน ที่เหลือจำหน่ายเป็นรายได้เสริม การเลี้ยงไก่เนื้อ การเลี้ยงไก่เนื้อ และไก่ไขในรูปแบบของฟาร์ม ส่วนใหญ่เกษตรกรจะเป็นผู้รับจ้างเลี้ยงจากนายทุนหรือบริษัทซึ่งเป็นผู้ลงทุน จำนวนไก่ จำนวน ๑๕,๐๙๓ ตัว

๑.๒.๕ **เป็ด** มีการเลี้ยงเกือบทุกครัวเรือนเพื่อใช้บริโภค ที่เหลือจำหน่ายเป็นรายได้เสริม เป็ดเทศหรือเป็ดขาว เป็นพันธุ์ที่ชาวบ้านนิยมเลี้ยงมากเนื่องจากเลี้ยงง่าย โตเร็ว ไม่ค่อยมีโรคระบาด จึงเป็นสัตว์ที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงประจำบ้าน จำนวน ๔,๗๖๓ ตัว

๑.๒.๖ **สุกร** เลี้ยงในเขตที่ประชากรนับถือศาสนาพุทธ ทั้งอำเภอเป็นการเลี้ยงแบบรายย่อยเพื่อจำหน่ายในครอบครัว จำนวน ๑๐ ตัว

๑.๓ ด้านการประมง

ประชาชนโดยทั่วไปในพื้นที่อำเภอแว้ง มีการเลี้ยงปลาเกือบทุกครัวเรือนเพื่อใช้บริโภค ที่เหลือจำหน่ายเป็นรายได้เสริม เช่น การเลี้ยงปลาในบ่อดิน มีเกษตรกรที่เลี้ยงปลา จำนวน ๒๖๘ ราย พื้นที่ ๔,๗๗๓ ตารางเมตร การเลี้ยงปลาในบ่อพลาสติก มีเกษตรกรที่เลี้ยงปลา จำนวน ๑๕๒ ราย พื้นที่ ๑,๘๗๓ ตารางเมตร การเลี้ยงปลาในกระชัง มีเกษตรกรที่เลี้ยงปลา จำนวน ๑๖ ราย พื้นที่ ๒๗๑ ตารางเมตร

๒. พาณิชยกรรม การค้าและการบริการ

๒.๑ สถาบันการเงิน

มีธนาคาร จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่

- ๑) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจำกัด
- ๒) ธนาคาร กรุงเทพ มหานคร จำกัด
- ๓) ธนาคารอิสลาม สาขาแว้ง

๒.๒ สถานบริการ

ไม่มีสถานบริการประเภทบันเทิงเริงรมย์แต่อย่างใด

๒.๓ ตลาดนัดชุมชน

มีตลาดนัดชุมชนตามโครงการเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง จำนวน ๔ แห่ง

๑. ตลาดนัดเทศบาลตำบลแว้ง	หมู่ที่ ๒ ตำบลแว้ง	จำหน่ายสินค้าทุกวันอาทิตย์
๒. ตลาดนัดบ้านบูเกะตา	หมู่ที่ ๒ ตำบลโละจูด	จำหน่ายสินค้า
๓. ตลาดนัดบาไฮ้	หมู่ที่ ๒ ตำบลโละจูด	จำหน่ายสินค้าทุกวันเสาร์
๔. ตลาดนัดควนแดง	หมู่ที่ ๕ ตำบลขอเลาะ	จำหน่ายสินค้าทุกวันพฤหัสบดี

๓. การท่องเที่ยว

อำเภอแวงมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สวยงามเหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ เป็นที่สนใจของประชาชนทั่วไป ได้แก่

➤ น้ำตกลีรินธร ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลโละจูด อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแวง ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร มีความสวยงามคงความเป็นธรรมชาติไว้อย่างสมบูรณ์ มีพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าหลากหลายชนิด

➤ น้ำตกแม่ตอง ตั้งอยู่บริเวณเขาสี่แป บ้านบาละ หมู่ที่ ๖ ตำบลแม่ตอง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแวง ประมาณ ๙ กิโลเมตร

➤ บึงจือแร ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลแม่ตอง ห่างจากตัวอำเภอประมาณ ๑.๗ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓๑ ไร่ เป็นแหล่งอาศัยและเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ มีต้นไม้หลากหลายชนิด มีวิวทัศนียภาพที่สวยงาม

➤ ป่าฮาลา - บาลา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่ชอบดูนก ซึ่งมีนกพันธุ์ต่างๆให้ดูมากมาย ที่มีชื่อเสียง นกเหียง นกเงือก ป่าแห่งนี้อยู่ในความดูแลของสถานที่อนุรักษ์พันธุ์ไม้ ป่าฮาลา - บาลา

๑. ด้านการศึกษา

อำเภอเวียง มีการศึกษาในระบบโรงเรียน ตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญและสายอาชีพโดยมีสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ รวม ๒๙ แห่ง และสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน รวม ๓ แห่ง แยกเป็น

- ประถมศึกษา จำนวน ๒๘ แห่ง - มัธยมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง
- ศูนย์บริหารการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน ๑ แห่ง

ลำดับ ที่	โรงเรียน	หมู่ที่	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	หมายเหตุ
๑	โรงเรียนบ้านเวียง	๒	/		สังกัด(สพท)
๒	โรงเรียนบ้านกัว	๕	/		สังกัด(สพท)
๓	โรงเรียนบ้านกรือซอ	๔	/		สังกัด(สพท)
๔	โรงเรียนบ้านเจ๊ะเหม	๓	/		สังกัด(สพท)
๕	โรงเรียนบ้านขอเลาะทวอ	๗	/		สังกัด(สพท)
๖	โรงเรียนบ้านแขยง	๒	/		สังกัด(สพท)
๗	โรงเรียนบ้านแอแคว	๓	/		สังกัด(สพท)
๘	โรงเรียนบ้านต้อมายู	๑	/		สังกัด(สพท)
๙	โรงเรียนเพลินพิศ	๔	/		สังกัด(สพท)
๑๐	โรงเรียนบ้านบาโง	๔	/		สังกัด(สพท)
๑๑	โรงเรียนบ้านไม้ฝาด	๘	/		สังกัด(สพท)
๑๒	โรงเรียนบ้านศาลาอูมา	๙	/		สังกัด(สพท)
๑๓	โรงเรียนบ้านตอออ	๑	/		สังกัด(สพท)
๑๔	โรงเรียนบ้านสามแยก	๖	/		สังกัด(สพท)
๑๕	โรงเรียนบ้านจะมาแกะ	๓	/		สังกัด(สพท)
๑๖	โรงเรียนบ้านบางซุด	๑	/		สังกัด(สพท)
๑๗	โรงเรียนบ้านตำเสาพัฒนา	๖	/		สังกัด(สพท)
๑๘	โรงเรียนบ้านยะหอย	๓	/		สังกัด(สพท)
๑๙	โรงเรียนบ้านแม่ตง	๕	/		สังกัด(สพท)
๒๐	โรงเรียนบ้านตอแล	๒	/		สังกัด(สพท)
๒๑	โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเวียง	๔	/		สังกัด(สพท)
๒๒	โรงเรียนบ้านบูเกะตา	๒	/		สังกัด(สพท)

ลำดับ ที่	โรงเรียน	หมู่ที่	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	หมายเหตุ
๒๓	โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง สายโท ๒	๑	/		สังกัด(สพท)
๒๔	โรงเรียนบ้านนุโระ	๑	/		สังกัด(สพท)
๒๕	โรงเรียนบ้านเจียยอ	๓	/		สังกัด(สพท)
๒๖	โรงเรียนเทพประทานบ้านเจี๋ยเต็ง	๔	/		สังกัด(สพท)
๒๗	โรงเรียนเทพประทานไทยยืนยง	๘	/		สังกัด(สพท)
๒๘	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์นราธิวาส	๙		/	สังกัด(สพท)
๒๙	โรงเรียนเวียงสุวรรณวิทยาคม	๖		/	สังกัด(สพท)
๓๐	โรงเรียนรอมานีย์	๒		/	สังกัดเอกชน
๓๑	โรงเรียนจริยธรรม	๒		/	สังกัดเอกชน
๓๒	โรงเรียนวุฒิศาสตร์	๒	/		สังกัดเอกชน

๒. ด้านศาสนา

ประชากรประมาณร้อยละ ๙๐ นับถือศาสนาอิสลาม และนับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๑๐ มี
วัด จำนวน ๓ แห่ง และ มัสยิด ๕๐ แห่ง

๑) วัด จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้

- วัดเขาเข็มทอง ตำบลแว้ง อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส
- วัดนิคมแว้ง ตำบลโละจูด อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส
- วัดยะกาบ้านน้ำขาว ตำบลกายูคละ อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส

๒) มัสยิด จำนวน ๕๐ แห่ง

ลำดับ ที่	ชื่อมัสยิด	ที่อยู่			
		หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	เลขจดทะเบียน
๑	ภูตูลญันนะห์	๑	แว้ง	แว้ง	๖๒๖/๒๕๔๙
๒	ตาราม	๒	แว้ง	แว้ง	๖๐
๓	เราะห์มานียะห์	๒	แว้ง	แว้ง	๑๖๔/๒๕๐๗
๔	จือเหม	๓	แว้ง	แว้ง	๖๕
๕	มุสลิมวาตอนียะห์	๓	แว้ง	แว้ง	๕๓๒/๒๕๔๐
๖	รือซอ	๔	แว้ง	แว้ง	๕๙
๗	กูวา (บ้านกูวา)	๕	แว้ง	แว้ง	๗๑
๘	มากอมุดดิน (บ้านรามา)	๕	แว้ง	แว้ง	๕๒๗/๒๕๓๙

ลำดับ ที่	ชื่อมัสยิด	ที่อยู่			
		หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	เลขจดทะเบียน
๙	ดารุลฮาอียะฮ์	๖	แวง	แวง	๑๕๗/๒๕๐๔
๑๐	คอรีตีเยาะห์	๗	แวง	แวง	๖๓/๒๕๙๖
๑๑	นูโร๊ะ	๑	โละจูต	แวง	๑๙๒/๒๕๐๗
๑๒	ดารุลซาอาตะห์	๒	โละจูต	แวง	๐๖๗
๑๓	ดารุลอูลูมีดียะห์	๓	โละจูต	แวง	๓๓๔/๒๕๑๙
๑๔	นะห์ฎอฎลดีนะห์	๓	โละจูต	แวง	๕๙๓/๒๕๔๖
๑๕	มูฮัมมาดียะห์	๔	โละจูต	แวง	๔๐๓/๒๕๒๗
๑๖	รารอฎตุลญันนะห์	๕	โละจูต	แวง	๕๖๙/๒๕๔๑
๑๗	อัลอับรอรี	๖	โละจูต	แวง	๕๗๗/๒๕๔๔
๑๘	ดารุลอิสลาฮิดดีนียะห์	๗	โละจูต	แวง	๔๙๕/๒๕๓๖
๑๙	ดาร์ซซาลาม	๘	โละจูต	แวง	๓๕๙/๒๕๒๓
๒๐	นิคมมียะห์	๙	โละจูต	แวง	๒๔๔/๒๕๑๓
๒๑	อูมุนียะห์	๑	ขอเถาะ	แวง	๑๙๓
๒๒	ซอลาตุลเราะห์มะห์	๒	ขอเถาะ	แวง	๔๗๖
๒๓	อันนุร	๓	ขอเถาะ	แวง	๕๕๒/๒๕๔๐
๒๔	ดีนียะห์	๔	ขอเถาะ	แวง	๒๖๒
๒๕	อัสตวัรกียะห์	๕	ขอเถาะ	แวง	๓๖๕
๒๖	นุรอัลอูบูดียะห์อิสลามียะห์	๖	ขอเถาะ	แวง	๒๐๗/๒๕๐๘
๒๗	อัลเราะห์มะฮ์	๑	แม่ตง	แวง	๖๘/๒๔๙๖
๒๘	ยาดีด	๒	แม่ตง	แวง	๑๕๘/๒๕๐๔
๒๙	นุรุลอียซาน	๓	แม่ตง	แวง	๗๐
๓๐	อัลอะห์มาดี	๔	แม่ตง	แวง	๖๐๑/๒๕๔๖
๓๑	อัลรอซิดี	๔	แม่ตง	แวง	๓๐๖/๒๕๑๖
๓๒	แม่ตง	๕	แม่ตง	แวง	๖๙/๒๔๙๖
๓๓	อิสตีโกมะห์	๖	แม่ตง	แวง	๓๙๒/๒๕๒๕
๓๔	อัลบารโฮม	๗	แม่ตง	แวง	๓๐๗/๒๕๑๖
๓๕	อัลดีนียะห์	๑	กาญูละ	แวง	๖๑
๓๖	บาโงตือบู	๒	กาญูละ	แวง	๖๔
๓๗	วาตอเนียะห์	๔	กาญูละ	แวง	๓๐๕/๒๕๑๖
๓๘	นัดวาตุลญีฮาด	๕	กาญูละ	แวง	๕๐๖/๒๕๓๘

ลำดับ ที่	ชื่อมัสยิด	ที่อยู่			
		หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	เลขจดทะเบียน
๓๙	วูสตอ	๖	กาญูละ	แว้ง	๗๒
๔๐	ฮูตังมาจำ	๗	กาญูละ	แว้ง	๖๒
๔๑	นุรุตดิน	๗	กาญูละ	แว้ง	๓๗๓/๒๕๒๔
๔๒	มุฮัมมัดติยะห์	๘	กาญูละ	แว้ง	๒๖๖/๒๕๑๔
๔๓	นุรุตดิน (บ้านตือมายู)	๑	เอราวัณ	แว้ง	๓๐๘/๒๕๑๖
๔๔	นุรุฮูดา	๑	เอราวัณ	แว้ง	๕๘๓/๒๕๔๔
๔๕	มาดารียิตดาอาลม	๒	เอราวัณ	แว้ง	๒๔๕/๒๕๑๓
๔๖	อีวาน	๓	เอราวัณ	แว้ง	๓๑๙/๒๕๑๗
๔๗	ดาร์ลุฟาละห์	๔	เอราวัณ	แว้ง	๓๘๓/๒๕๒๕
๔๘	เรากูอตุลนันนะห์	๕	เอราวัณ	แว้ง	๔๕๕/๒๕๓๓
๔๙	อิตีฮาตุลเกมียะห์	๖	เอราวัณ	แว้ง	๘๒
๕๐	มะห์มูดียะห์	๗	เอราวัณ	แว้ง	๔๕๐/๒๕๓๓

๓. ด้านการสาธารณสุข

จากข้อมูลของโรงพยาบาลแว้ง และสาธารณสุขอำเภอแว้ง พบว่าประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมดในอำเภอแว้ง ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตนเองและมีปัญหาในเรื่องสุขภาพเป็นอย่างมาก เช่น ปัญหาทางด้านปากและฟัน ปัญหาขาดสารอาหาร ปัญหาโรคภัยที่มาตามฤดูกาลและสิ่งแวดล้อม เช่น โรคไข้เลือดออกเป็นต้น ในส่วนของอำเภอแว้ง ได้ร่วมก็ได้ร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาล สาธารณสุข สถานีอนามัย หน่วยแพทย์ทหาร ออกให้บริการตามโครงการอำเภอเยี่ยมเคลื่อนที่เดือนละ ๒ ครั้ง/หมู่บ้าน นอกเหนือจากที่โรงพยาบาลที่ออกตามแผนปกติอยู่แล้ว อำเภอแว้งมีสถานพยาบาลด้านสาธารณสุขดังนี้

- โรงพยาบาลประจำอำเภอ จำนวน ๑ แห่ง
- สาธารณสุขอำเภอ จำนวน ๑ แห่ง
- สถานีอนามัย จำนวน ๑๑ แห่ง

สถานีอนามัย จำนวน ๑๑ แห่ง

ลำดับที่	สถานีอนามัย	สถานที่ตั้ง	ตำบล	หมายเหตุ
๑	รพสต.ไม้ฝาด	หมู่ที่ ๘	กาญูละ	อาสาสมัครสาธารณสุข ทั้งอำเภอแว้ง มีจำนวน ๕๕๓ คน
๒	รพสต.สามแยก	หมู่ที่ ๖	กาญูละ	
๓	รพสต.ตอแล	หมู่ที่ ๖	เอราวัณ	
๔	รพสต.กรือซอ	หมู่ที่ ๔	แว้ง	

ลำดับที่	สถานื่อนามัย	สถานที่ตั้ง	ตำบล	หมายเหตุ
๕	รพสต.แม่ตง	หมู่ที่ ๕	แม่ตง	
๖	รพสต.ยะหอ	หมู่ที่ ๓	แม่ตง	
๗	รพสต.ควนกาแม	หมู่ที่ ๔	แม่ตง	
๘	รพสต.ตำเสา	หมู่ที่ ๖	ขอเลาะ	
๙	รพสต.บางซุด	หมู่ที่ ๗	ขอเลาะ	
๑๐	รพสต.นุโระ๊ะ	หมู่ที่ ๑	โละจูด	
๑๑	รพสต.โละจูด	หมู่ที่ ๓	โละจูด	

๔. วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณี

ศิลปวัฒนธรรม

ภาษา เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงเป็นภาษามลายูท้องถิ่น สำหรับประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาเจ๊ะเห ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่น

ประเพณี ประเพณีที่สำคัญที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา ได้แก่ งานเมาลิด งานฮัจเราะห์ งานฮารีรายอ การเข้าสุนัต การแต่งงาน

การละเล่นพื้นบ้าน ได้แก่ ซิละ ดีเกฮูลู กรือโต๊ะ และ บานอ เป็นต้น

๑. ความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ดิน น้ำ ป่า

อำเภอเวียง มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๕ องศา ๓๗ ลิปดา - ๖๐ องศา ๑๔ ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ ๑๐๑ องศา ๘ ลิปดา-๑๐๑ องศา ๕๒ ลิปดา ตะวันออก อยู่ที่พิกัด ๔๗ N ๐๘๑๕๑๐๙ E ๐๖๔๒๗๕๐ N สำนักงานตั้งอยู่ที่บ้านบาลา หมู่ที่ ๕ ตำบลโละจูด อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส ห่างจากตัวเมืองนราธิวาสประมาณ ๘๐ กิโลเมตร ห่างจากอำเภอเวียง ๑๗ กิโลเมตร ใช้ทางหลวง ๔๐๕๗ ตั้งอยู่ในพื้นที่การปกครอง ๒ คือ จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส โดยมีสำนักงานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา อยู่ใน จังหวัดนราธิวาส ปัจจุบัน ได้ผนวกเป็นป่าผืนเดียวกัน

ป่าบาลา ในท้องที่ ตำบลเวียง ตำบลแม่ตง ตำบลโละจูด อำเภอเวียง ตำบลมาโม่ง ตำบลภูเขาทอง

อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส มีอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ : จด ตำบลเวียง อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส

ทิศใต้ : จดประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันออก : จดนิคมสร้างตนเองเวียง ตำบลโละจูด อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันตก : จดนิคมสร้างตนเองสุคีริน ตำบลมาโม่ง อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส

ป่าฮาลา ในท้องที่ตำบลจะแนะ อำเภอจะแนะ จังหวัดนราธิวาส ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง

จังหวัดยะลา มีอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ : จด นิคมสร้างตนเองศรีสาคร ตำบลศรีสาคร อำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส

ทิศใต้ : จดประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันออก : จดนิคมสร้างตนเองสุคีริน อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันตก : จดอุทยานแห่งชาติเขื่อนบางลาง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

๒. ลักษณะภูมิประเทศ

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา ตั้งอยู่บนเทือกเขาสันกาลาคีรี แบ่งออกเป็น ๒ ป่า คือ

ป่าบาลา ลักษณะโดยทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชันสภาพป่าเป็นป่าดงดิบชื้น ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๑๐๐ - ๙๕๓ เมตร และเป็นแหล่งต้นกำเนิดของแม่น้ำโก-ลก

ป่าฮาลา ลักษณะโดยทั่วไปเป็นเขาสูงชันมีภูเขาสูงต่ำสลับซับซ้อนติดต่อกัน สภาพป่าเป็นป่าดงดิบชื้นมีความลาดชันสูง มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๑๐๐ - ๑,๔๙๐ เมตร มีที่ราบกลางป่าฮาลาเนื้อที่ประมาณ ๓๐๐ ไร่ ป่าฮาลาเป็นแหล่งต้นกำเนิดของแม่น้ำ ๒ สาย คือ แม่น้ำสายบุรีและแม่น้ำปัตตานี

จากลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งเป็นรอยต่อของจังหวัด นราธิวาส และจังหวัดยะลา และมีพื้นที่ป่าต่อเนื่องกับป่าเบญจกุ่ม ของประเทศมาเลเซีย ทำให้เกิดพื้นที่ต้นน้ำที่สำคัญ ๓ สาย คือ พื้นที่ต้นน้ำแม่น้ำปัตตานี อยู่ในพื้นที่อำเภอเบตงจังหวัดยะลา พื้นที่ต้นน้ำแม่น้ำสายบุรี อยู่ในพื้นที่อำเภอสุคีริน อำเภอจะแนะ อำเภอ ศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส และพื้นที่ต้นน้ำแม่น้ำสุโหงโกลก อยู่ในพื้นที่อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส มีลักษณะความลาดเทค่อนข้างชันมากและบางแห่งจะมีลักษณะเป็นน้ำตก เมื่อฝนขอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา

แล้ว จะไหลลงบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดเทน้อย ต้นน้ำแม่น้ำปัตตานีจะไหลลงสู่เขื่อนบางลาง แล้วลงไปตามแม่น้ำปัตตานีสู่อ่าวไทย ที่อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ต้นน้ำแม่น้ำสายบุรีจะไหลลงสู่แม่น้ำสายบุรีสู่อ่าวไทยที่อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี และต้นน้ำแม่น้ำสุโข-ลก จะไหลลงสู่แม่น้ำสุโข-ลกสู่อ่าวไทยที่อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

๓. สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศมี ๒ ฤดู คือ ฤดูฝนและฤดูร้อน โดยฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ และฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนมิถุนายน โดยมีลมมรสุมเป็นปัจจัยในการก่อให้เกิดปริมาณน้ำฝนที่แตกต่างกันในแต่ละเดือน สามารถแบ่งได้ดังนี้

๑. ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะทำให้ฝนตกชุกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤศจิกายน

ถึงเดือนกุมภาพันธ์

๒. ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีปริมาณฝนตกน้อยกว่าช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียง

เหนือ ในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนตุลาคม

๓. ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ เป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงระหว่าง ๒ มรสุม ทำให้

อากาศมีความแห้งแล้งมาก ในช่วงเดือนมีนาคม ถึง เดือนมิถุนายน

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย/ปี มากกว่า ๒,๕๐๐ มิลลิเมตร และมีความชื้นสัมพัทธ์ไม่ต่ำกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๘ องศาเซลเซียส

๔. สภาพธรณีวิทยาและปฐพีวิทยา

ลักษณะดินมีหน้าดินลึก พื้นดินมีหินโผล่ขึ้นทั่วไป

๕. ทรัพยากรป่าไม้

ป่าฮาลา-บาลา เป็นป่าดงดิบชื้น หรือ “ ป่าฝนเขตร้อน (Tropical Rain Forest) “ หรือที่เรียกว่าป่าฝน “อินโด-มาลายัน (Indo-Malayan Rain Forest) ตั้งอยู่บริเวณตอนใต้สุดของประเทศไทย มีแนวป่าต่อเนื่องกับป่าเบญจพรรณเขตร้อน ทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย เมื่อรวมพื้นที่เข้าด้วยกัน จัดได้ว่าเป็นป่าฝนเขตร้อนที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุดบนคาบสมุทรมาลายา และเป็น ๑ ใน ๓ ของป่าฝนเขตร้อนที่มีอยู่บนโลก ได้แก่ ป่าเขตร้อนแถบทวีปอเมริกา ป่าเขตร้อนแถบทวีปแอฟริกา และป่าเขตร้อนแถบทวีปเอเชีย นอกจากนี้ป่าผืนนี้ยังเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพมีลักษณะแตกต่างจากป่าดงดิบอื่นที่พบในประเทศไทย ป่าชนิดนี้มีพรรณไม้พิเศษเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่เรียกว่าพรรณไม้แบบ “เรดเมอแรนต์ “ หรือพรรณไม้แบบมาเลเซีย ซึ่งไม่พบในป่าดงดิบชื้นชนิดอื่นๆ เช่น สยาเหลือง สยาแดง สยาขาว หมากอ่อน ตะเคียนชันตาแมว จากเขา และ บังสุราย เป็นต้น

พรรณไม้ในป่าฮาลา-บาลา ส่วนใหญ่มีเรือนยอดเขียวชะอุ่มตลอดปี บริเวณที่หน้าดินลึกและมี ความอุดมสมบูรณ์สูง มีพันธุ์ไม้ขึ้นหนาแน่น ไม้ยืนต้นมักมีเรือนยอดชิดกัน และส่วนใหญ่เป็นพืชในวงศ์ยาง เช่น ยางวาด กระบาก สยา. ไข่เขียว ตะเคียนทอง เป็นต้น ไม้ขนาดใหญ่ในวงศ์อื่นได้แก่ หยี ทองบั้ง หลุมพอ กระบก กุหลิม ยวน นอกจากนี้ยังพืชในวงศ์หมากและหวายขึ้นอยู่ทั่วไป เช่น หลาวชะโอน หมากพน จากเขา ปาล์ม บังสุริย์และหวายชนิดต่างๆ พันธุ์ไม้พื้นล่างหรือพืชคลุมดินส่วนใหญ่เป็นพืชสกุลวงศ์ขิงข่า และบอนสกุลที่สำคัญ ได้แก่ ข่าป่า กระวาน กระชายป่า ปุด และดาหลา ซึ่งมีหลายพันธุ์ทั้งชนิดสีขาว ซึ่งเป็นสีที่หายาก สีแดง และชมพู พืชจำพวกเฟิร์น มีเฟิร์นสกุลต่างๆ จำนวนมาก เช่นเฟิร์นต้น วานกิบเรด เป็นต้น ส่วนบริเวณเขาหินปูน อาทิ ผา ถ้วยไม้ ผานาคราช และเขาหัวนาศ สภาพป่าเป็นป่าค่อนข้างโปร่ง พื้นดินมีหินโผล่ขึ้นทั่วไป ไม้ต้นและไม้พุ่มมีลำ ต้นแคระแกร็น ส่วนใหญ่สูงไม่เกินเมตร พันธุ์ไม้เด่นได้แก่ พืชในวงศ์กุหลาบป่า เช่น ช่อไข่มุก และสนทราย พืชอื่นๆ เช่นหม้อข้าวหม้อแกงลิง เฟิร์น เช่นว่านนาคราชและกล้วยไม้ชนิดต่างๆ ขึ้นอยู่ทั่วไป

ซึ่งจากการสำรวจพันธุ์ไม้ป่าฮาลา-บาลา พบ

ประเภทเฟิร์น	จำนวน	๒๐	ชนิด
ประเภทหวาย	จำนวน	๕๑	ชนิด
ประเภทไม้ยืนต้น	จำนวน	๒๔๖	ชนิด

๖. ทรัพยากรสัตว์ป่า

เนื่องจากป่าผืนนี้เป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ ประกอบกับมีพื้นที่ต่อเนื่องกับป่าเบญจของประเทศไทย มาเลเซีย สัตว์ป่าที่อาศัยอยู่มีการเดินทางไปมาระหว่างแนวเขตประเทศ สัตว์ป่าสำคัญที่พบและจัดว่าเป็นสัตว์ป่าที่ หายากมีอยู่หลายชนิด เช่นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ ได้แก่ กระซู่ สมเสร็จ กระตัง เสือโคร่ง เสือผา ช้างป่า สำหรับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็กสามารถพบเห็นได้ทั่วไป มีหลายชนิด เช่น ลิงกัง ค่าง ชะนี หมูป่า เป็นต้น จากการถ่ายภาพสัตว์ป่า พบว่ามีชนเผ่าชาวกออาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้ด้วย นับเป็นชนเผ่าที่อยู่มาแต่ดั้งเดิม ในป่าผืนนี้ยังมีสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์เลื้อยคลาน รวมทั้งแมลงชนิดต่างๆ อีกหลากหลายชนิด มีบางชนิดชนิดพันธุ์ ที่หายากและไม่มีรายงานการสำรวจพบมาก่อน นอกจากนี้ยังมีสัตว์ปีก จำพวกที่หายากในอื่นๆ โดยเฉพาะนกเงือกในประเทศไทยมีทั้งหมด ๑๓ ชนิด ป่าฮาลา-บาลา สามารถพบนกเงือก จำนวน ๑๐ ชนิด สัตว์ปีกเหล่านี้เป็นสัตว์ที่อ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องมีสภาพที่อยู่อาศัยเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เต็มตามที่ตามธรรมชาติ จึงจะสามารถดำรงชีวิตและกระจายพันธุ์ต่อไปได้ตามปกติ นอกจากนี้ยังมีพันธุ์ปลา น้ำจืดหลายชนิดในลำห้วย ลำคลอง และในแหล่งน้ำต่างๆ อีกมากมายหลายชนิดซึ่งจากการสำรวจพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา พบ

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	จำนวน	๑๓๖	ชนิด
สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก	จำนวน	๔๙	ชนิด
สัตว์เลื้อยคลาน	จำนวน	๑๑๐	ชนิด
นก	จำนวน	๓๑๕	ชนิด
ปลา	จำนวน	๖๗	ชนิด
ผีเสื้อ	จำนวน	๓๐๔	ชนิด

๗. จุดเด่นที่น่าสนใจ

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา มีความอุดมสมบูรณ์ของป่า ประกอบกับภูมิประเทศอันเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อนจึงทำให้เกิดสิ่งที่น่าสนใจและสวยงามเกิดขึ้นมากมาย เช่น

๑) **น้ำตกสิรินธร** อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา พิกัด UTM X RG ๑๓๑ Y ๔๒๑ ในท้องที่บ้านบาลา ตำบลโละจูด อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส มีน้ำไหลตลอดปี มีลานหินกว้าง เหมาะสำหรับพักผ่อน

๒) **น้ำตกสายรุ้ง** อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา พิกัด UTM X RG ๑๒๒ Y ๔๒๑ เป็นน้ำตกขนาดกลางที่มีความสวยงาม เกิดจากลำธารเดียวกับน้ำตกสิรินธร ในท้องที่บ้านบาลา ตำบลโละจูด อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส

๓) **น้ำตกบาเล๊ะ** อยู่ในหน่วยพิทักษ์ป่ากรือซอ พิกัด UTM X RG ๑๑๙ Y ๕๐๒ ในท้องที่ตำบลแม่มด อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส

๔) **จุดชมสัตว์** อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา พิกัด UTM X RG ๑๐๔ Y ๔๓๑ ในท้องที่บ้านบาลา ตำบลโละจูด อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส

๕) **จุดชมวิว** อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา พิกัด UTM X RG ๐๘๐ Y ๔๒๑ ในท้องที่บ้านบาลา ตำบลโละจูด อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส

๖) **จุดชมวิว** อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา พิกัด UTM X RG ๑๒๐ Y ๔๒๓ ในท้องที่บ้านบาลา ตำบลโละจูด อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส

๗) **เส้นทางดูนก** อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา พิกัด UTM X ๕๒๒๐ I ในท้องที่ตำบลโละจูด อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส

ด้านความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑) ด้านการแก้ไขปัญหาการรักษาความไม่สงบเรียบร้อย ได้ปฏิบัติงานสถานการณ์ที่เสี่ยงภัย อันตรายเป็นอย่างยิ่งด้วยความทุ่มเท เสียสละ อุตุน และอุทิศตน โดยเน้นการประสานงานและความร่วมมือกับทุกภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยกำลังในพื้นที่ ทั้งพลเรือน ทหาร ตำรวจ ในการทำแผนพิทักษ์แว้ง เพื่อเตรียมการป้องกันการก่อเหตุร้ายในพื้นที่ และเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นการจัดทำแผน รปภ.ครู สถานทีราชการ เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจจะเกิดขึ้น เป็นการสร้างความมั่นใจ และขวัญกำลังใจให้กับบุคคลากรทางการศึกษา ประกอบกับการดำเนินงานด้านพลังมวลชนเป็นตัวนำในการปฏิบัติงาน โดยใช้ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ตลอดจนบูรณาการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาความไม่สงบ จนสามารถยุติเหตุร้ายรายวันได้โดยเปรียบเทียบ เหตุการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่อำเภอแว้ง ห้วงเวลาดั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙(ก่อนมาดำรงตำแหน่ง) เกิดเหตุการณ์ทั้งหมด ๔๐ ครั้ง มีผู้เสียชีวิตจำนวน ๒๐ คน มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวน ๒๔ คน ห้วงเวลาดั้งแต่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ - ปัจจุบัน เกิดเหตุการณ์ทั้งหมด ๒๐ ครั้ง เหตุการณ์ค่อย ๆ ลดลง ๆ เป็นลำดับ มีผู้เสียชีวิตจำนวน ๒ คน มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวน ๓๐ คน จะเห็นว่าจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ เสียสละ อุตุน และจากการสนธิกำลังของพลเรือน ทหาร ตำรวจในการป้องกัน ปิดล้อมตรวจค้น และเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ และการปฏิบัติงานในเชิงรุกทำให้เหตุการณ์ความไม่สงบลดลงอย่างเห็นได้ชัด

๒) ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด บริหารจัดการโดย ศตส.อ. เน้นการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนโดยบูรณาการทุกภาคส่วน มีเป้าหมายที่เกิดจากการจัดทำประชาคมที่ชัดเจน โดยใช้คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นแกนนำหมู่บ้านเป็นหน่วยปฏิบัติงานหลัก สร้างเครือข่าย แบ่งมอบความรับผิดชอบเป็น กลุ่ม ๆ และสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน โดยการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ปลอดภัยปลอดยาเสพติด จัดประกวดหมู่บ้านและนำทีมงานคณะกรรมการไปทัศนศึกษา เป็นการให้รางวัล พิจารณาให้บำเหน็จพิเศษแก่ผู้ปฏิบัติงานดีเด่นทั้ง ป้องกันปราบปราม และบำบัดเป็นต้น กล่าวคือ ด้านการปราบปราม สามารถจับกุม ปิดล้อม ตรวจค้น ตามเป้าหมายด้านการป้องกัน ครอบครอง/จัดกิจกรรม/สร้างเครือข่ายโดยใช้หลัก ๕ รั่ว กล่าวคือ รั่วครอบครั้ว รั่วสังคม รั่วโรงเรียน รั่วชุมชน รั่วชายแดน อย่างเป็นรูปธรรม

การวิเคราะห์ปัญหา

การวิเคราะห์ภาวะแวดล้อม

ศักยภาพในการพัฒนา จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของอำเภอเวียง ปรางกุศล ดังนี้

๑. จุดแข็ง (Strength)

๑. มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย
๒. มีวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย
๓. มีชายแดนติดต่อประเทศมาเลเซียเอื้ออำนวยต่อการค้าชายแดนและการลงทุน
๔. มีสภาพภูมิศาสตร์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น ป่าฮาลา - บาลา น้ำตกสิรินธร
๕. มีเส้นทางคมนาคม รถยนต์เชื่อมโยงระหว่างไทย - มาเลเซีย
๖. มีแหล่งผลิตเครื่องแต่งกายมุสลิมเป็นจำนวนมาก และชาวบ้านได้รับการส่งเสริมการออกแบบเครื่อง แต่งกายมุสลิม
๗. มีกองกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่
๘. มีศิลปะ วัฒนธรรมพื้นบ้านจำนวนมาก
๙. มีอุปกรณ์กีฬาทั่วถึงทุกชุมชนและมีหน่วยงานรับผิดชอบด้านกีฬา
๑๐. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหาร
๑๑. ผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งและมีอิสระในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๒. การบริการประชาชนทำได้เร็ว ประหยัด
๑๓. ประชาชนรักความสงบสุขอยู่อย่างเอื้ออาทรและเพียงพอ
๑๔. มีผลผลิตทางการเกษตรที่มีชื่อเสียง เช่น ลองกอง เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๒. จุดอ่อน (Weakness)

๑. ฐานการผลิตทางเศรษฐกิจแคบและกระจุกตัวในบางพื้นที่
๒. ประชาชนขาดความรู้ในด้านการจัดการผลิตและแปรรูป
๓. ขาดระบบฐานข้อมูลและข่าวสารด้านการตลาด
๔. การแก้ไขปัญหาต่างๆ ในอำเภอ ขาดการบูรณาการ ประสานอำนาจการ และบริหารอย่างเป็นระบบ
๕. ขาดบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะจำนวนครู
๖. ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีการโยกย้ายบ่อย ทำให้ขาดตอนในระบบการทำงาน
๗. เกษตรกรขาดความกระตือรือร้นและรอรับการช่วยเหลือจากรัฐแต่เพียงผู้เดียว
๘. สถานศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานต่างกัน
๙. สถานศึกษา还不能ผลิตบุคลากรได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
๑๐. ประชาชนโดยเฉพาะเยาวชนบางส่วนยังไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง
๑๑. ยังไม่มีระบบสารสนเทศที่ประชาชนเข้าถึงอย่างทั่วถึง
๑๒. มีพื้นที่บางพื้นที่ห่างไกลความเจริญเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ
๑๓. ขาดความรู้ความเข้าใจระหว่างภาครัฐและประชาชน
๑๔. มีปัญหาบุคคล ๒ สัญชาติ
๑๕. ข้าราชการขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน

- ๑๖. ขาดสนามกีฬาที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- ๑๗. สถาบันครอบครัวอ่อนแอ
- ๑๘. ประชาชนขาดการศึกษา ขาดความรู้ในด้านการดูแลสุขภาพและการบริหารจัดการกลุ่ม
ขาดความกระตือรือร้นที่จะหาอาชีพเสริมและขาดความตระหนักในการพัฒนาตนเอง
ชุมชนและสังคม
- ๑๙. ขาดสถานศึกษาในระดับปริญญาตรี

๓. โอกาส (Opportunity)

- ๑. เป็นอำเภอที่ติดชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน สะดวกแก่การทำการค้าชายแดน
และอยู่ในพื้นที่ของกลุ่ม AFTA ที่มีมาตรการลดอัตราภาษีที่เท่าเทียมกัน
- ๒. อยู่ในพื้นที่ความร่วมมือของกลุ่มพัฒนาเศรษฐกิจ IMT – GT โดยเฉพาะผลของการผลักดัน
“รัฐกลั่นตัน” ให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ
- ๓. การให้การสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ
- ๔. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๕. การเสด็จแปรพระราชฐานและทรงงามในพื้นที่เป็นประจำและต่อเนื่อง

๔. ข้อจำกัด (Threat)

- ๑. ขาดตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรและต้องพึ่งพาตลาดต่างประเทศ
- ๒. เหตุการณ์ความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่
- ๓. กฎระเบียบภาครัฐโดยเฉพาะเรื่องผังเมืองไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรม
- ๔. เป็นพื้นที่ที่ราชการขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน ไม่ประสงค์จะมาทำงาน
- ๕. มีการลักลอบขนสัตว์เศรษฐกิจข้ามแดนมาก ทำให้เสี่ยงต่อการควบคุมโรคระบาดทางปศุสัตว์
- ๖. ขาดการพัฒนา ส่งเสริมด้านกีฬาและการส่งเสริมระบบสุขภาพที่ดีพอ
- ๗. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- ๘. ความไม่ต่อเนื่องของผู้นำชุมชนหรือบริหาร
- ๙. สภาพเศรษฐกิจในครัวเรือนไม่เพียงพอทำให้อพยพแรงงานออกนอกพื้นที่
- ๑๐. เกษตรกรมีหนี้สินนอกระบบมาก
- ๑๑. ขาดแคลนเงินทุน
- ๑๒. องค์กรเครือข่ายทางวัฒนธรรมไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร